

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200984
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519200984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 5004297, proti žalovanému: F. J., S.. XX.XX.XXXX, M. H.Z. XX, XXX XX Q., právne zastúpený: JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou, Jarmočná 79, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 2.423,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7Csp/23/2019-126 zo dňa 02.07.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 180 eur z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,16 %, ktorú je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 2.423,62 eura s prísl.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.). Ďalej aplikoval ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

Z vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere - dobrá pôžička zo dňa 11.09.2014 poskytol žalovanému úver vo výške 2.620 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 120 mesačnými splátkami po 64,30 eur vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, s celkovými nákladmi 7.011,74 eur, RPMN 28,21 %, priemernou RPMN 16,81 %, dátumom konečnej splatnosti 25.09.2024 a dátumom prvej platby do 25.10.2014.

Ďalej zistil, že žalovaný upozornením zo dňa 23.05.2017 vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 680,70 eura do 15 dní, avšak doručienka o doručení výzvy dňa 24.05.2017 absentuje.

Keďže žalovaný poskytnutý úver nesplácal, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v celom rozsahu ku dňu 19.06.2017, s tým, že výzva na úhradu dlžnej sumy s upozornením na zosplatenie úveru bolo žalovanému doručená dňa 22.06.2017.

Konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou dňa 25.09.2024 a teda pohľadávka mohla byť v čase postúpenia postúpená v celom rozsahu len z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti

úveru. Žalobca si nespĺnil povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko nepreukázal doručenie výzvy pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, ale len doklad o odoslaní predmetnej výzvy. Preto je zosplatenie úveru v rozpore so zákonom a neplatné.

Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vyhlásil za neplatné aj z dôvodu, že medzi výzvou pred zosplatením úveru a vyhlásením predčasnej splatnosti úveru neubehla zákonom stanovená 15 dňová lehota na plnenie omeškaných splátok.

Ak úver nebol platne zosplatený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru v čase, kedy ešte nenastala konečná splatnosť úveru, je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 ZoSÚ, a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Prvoinštančný súd na základe späťvzatia žaloby dňa 21.03.2020 vo výške 120,- eur, dňa 04.05.2020 vo výške 40,- eur a dňa 02.06.2020 vo výške 20,- eur z dôvodu úhrady dlhu zo strany žalovaného konanie v tejto časti zastavil (spolu 180 eur).

Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)

3. Proti rozsudku, a to proti zamietavému výroku a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasil s tým, že neboli splnené podmienky platného postúpenia pohľadávky. Uviedol, že súčasťou návrhu je aj upozornenie predchodcu žalobu týkajúce sa uplatnenia dlžnej časti úveru a podací hárok o jeho odoslaní, ktorý potvrdzuje odoslanie upozornenia žalovanému. Upozornenie bolo odoslané dňa 24.05.2017, v zmysle VOP 10 deň po odoslaní pripadá na 02.06.2017 a 15-dňová lehota pre zosplatenie uplynie 17.06.2017 resp. 18.6.2017 a nie 19.06.2017, ako uvádza súd. Za splnené považoval aj predpoklady na postúpenie pohľadávky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v zmysle ktorého podmienkami sú: písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení nesplácanej pohľadávky a nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti peňažného záväzku. Právny poriadok v žiadnom ustanovení nevyžaduje, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa priamo oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Navrhol zrušiť rozhodnutie v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové pojednávanie alternatívne rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazhe žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že posledný deň lehoty pripadol na nedeľu 18.06.2017 a za aplikácie ust. § 122 ods. 3 OZ je posledným dňom lehoty najbližší pracovný deň, v tomto prípade 19.06.2017. Súd správne určil posledný deň lehoty. Poštová banka a.s. vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňa 19.06.2017, pričom tak mohla urobiť najskôr dňa 20.06.2017. Ďalej vyjadril súhlas s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu a dodal, že pohľadávka bola postupovaná po viac ako roku od výzvy na úhradu dlhu a preto spochybnil, že ide o výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navrhol rozsudkom v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správny.

5. Žalobca v duplike zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a vo vzťahu k podmienke dôjdenia právneho úkonu žalovanému poukázal na rozhodnutie Českého Najvyššieho súdu sp. zn. 26Cdo/864/2004, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/216/2018 ako aj na znenie VOP, v ktorých je jednoznačne uvedené, kedy sa zásielka považuje za doručenú.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

7. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaným bola dňa 11.9.2014 uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.620 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 120 splátkach po 64,30 Eur mesačne s celkovou výškou nákladov 7.001,74 eura. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou.

8. Právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 06.08.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom je aj pohľadávka v tomto konaní. Závazkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Aktívnu vecnou legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (iným ako banka) už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014).

Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo nielen sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a aj umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade

so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

11. Podmienkou postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je, aby bola pohľadávka splatná a výzva podľa § 92 os. 8 zákona o bankách.

Pre riadne zosplatenie pohľadávky (§ 565 OZ) musí byť v spotrebiteľskej veci najskôr dodávateľom spotrebiteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením upozornený na výkon tohto práva podľa § 53 ods. 9 OZ. Pisomnosť sa musí dostať do dispozície spotrebiteľa. Túto okolnosť musí bezpečne žalobca preukázať.

Zo spisu vyplýva, že Poštová banka, a.s. dňa 23.05.2017 takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ vyhotovila. Cieľom bolo umožniť žalovanému uhradiť omeškané splátky pred prípadným zosplatením úverovej pohľadávky. Podanie takejto listiny na poštovú prepravu neznamena, že žalovaný mal možnosť sa s výzvou na splatenie dlžnej časti úveru oboznámiť. Žalobca nepreukázal doručenie tejto výzvy žalovanému a to, že listina vôbec došla do dispozičnej sféry spotrebiteľa. Žalobca mal preukázať, že žalovaný sa s obsahom zásielky mohol oboznámiť, čo sa však nestalo.

Následne veriteľ, Poštová banka, a.s., listom zo dňa 19.06.2017 oznámil a žalovanému ako dlžníkovi zosplatenie úverovej pohľadávky dňa 19.06.2017 podľa § 565 OZ. Listina bola doručená žalovanému dňa 22.06.2017.

Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatennej pohľadávky vyžaduje ďalej okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splatného dlhu. Žalobca uvedenú listinu súdu nepredložil. Pre absenciu podmienky platného postúpenia pohľadávky, výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách, nie je možné vyhodnotiť prípadný časový úsek omeškania dlžníka. Výzvu banky podľa § 92 ods. 8 pred postúpením pohľadávky nie je možné nahradiť (resp. zameniť) inými, skoršími úkonmi, ktoré sledujú iný cieľ, než samotné postúpenie bankovej pohľadávky. Pokiaľ by aj takáto listina existovala, bolo potrebné ju doručiť do dispozičnej sféry dlžníka, čo žalobca opäť nepreukázal.

12. V konaní nebolo preukázané splnenie predpokladov pre zosplatenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nemožno preto dospieť k záveru, že postupovaná pohľadávka bola v čase postúpenia (06.08.2018) splatná v celom rozsahu. Úkon zosplatenia je totiž pre nesúlad s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neplatný s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd ex offo, preto v tomto smere nie je potrebná procesná obrana zo strany žalovanej. Konečná splatnosť úveru bola v zmysle zmluvy o úvere stanovená ku dňu 25.09.2024, teda až po postúpení pohľadávky.

V čase postúpenia teda postupovaná pohľadávka nebola v celosti splatná, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky aj preto nie je možné považovať za platné.

Postúpenie nesplatennej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky.

13. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejme, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci. samej v jeho neprospech.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k riadnemu vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie musí banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky podľa § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

V prejednávanej veci žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitimácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

15. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci a podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

16. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.